

Water

HOOFDSTUK II

Groener gras

Hondje staat op het grasveld langs het water. Vlakbij de pont.

Hij kijkt naar de boten die varen.
De mensen praten en lachen met elkaar.

Ze wachten op de pont die komt. Die brengt hen naar de overkant.

‘Kijk eens wat mooi!’ roepen ze.

Ze wijzen naar de groene dijk.

Hondje kijkt ook.

Hé, denkt hij.

Aan de overkant, daar is het gras veel groener!

Zo groen, dat Hondje zin krijgt om er

met zijn hondenkot in te rollen.

Daar wil ik heen, denkt hij blij.

Daar is het groener en mooier.

Veel mooier dan hier.

Als de pont aankomt, trippelt hij langs de fietsers het dek op.

Daar staat hij nu, met zijn neus in de wind.

Heerlijk varende naar de overkant.

Onderweg. Naar daar waar het gras groener is.

Wat ben ik toch een slim Hondje, denkt hij.

Tevreden kijkt hij over het water.

Maar dan hoort Hondje iemand janken.

Het is zijn vriend. Zijn vriend van het grote, witte huis.

Zijn beste maatje in bange tijden.

De vriend jankt.

Aoeheee!

Hondje, waar ga je heen?

Wat ga je doen? Kom terug!

Hondje holt naar de achterzijde van de pont.

Hij wil terug blaffen, maar dat lukt niet.

Zijn keel voelt droog.

Zijn blaf blijft steken in zijn keel.

Bof, klinkt het.
En nog eens. Bof.
Woef, woef, blaft zijn vriend.
Kom terug!
Hondje wil ineens niet meer naar de
overkant, ook al is het gras daar groener.
Hondje wil naar zijn maat.

Hij springt van de pont in het water en
zwemt zo hard als hij kan.
Groen gras is fijn.
Maar zijn beste maatje is véél belang-
rijker!

HOOFDSTUK 12

Dorst

De oude dame is bezig in de tuin.
Ze geeft de planten water.
De planten zijn uitgedroogd.
Ze hebben water nodig.
Net als Hondje. Hij heeft ook dorst.
Maar hij krijgt geen water uit de gieter.
De oude dame kijkt niet naar hem op
of om.

Ze is héél erg druk met haar plantjes.
Hondje sukkelde er een beetje achter-
aan.
Hij likt aan de natte blaadjes.
Hij huppelt van blad naar blad, als een
bij die honing zoekt.
Maar zijn dorst wordt niet gelest.
Hondje heeft nog veel meer dorst.

Kijk, wat ziet hij daar?
Druppels water uit de kraan.
Die heeft de oude dame open laten
staan.
Hondje likt met zijn tong de druppels
op.
Hij likt aan de kraan.
Maar de druppels blijven komen.
Hondje likt en likt.
Elke druppel likt hij op.
Tot zijn buik bol is, vol van water.

Hij heeft geen dorst meer, nu moet hij
plassen.
Hij holt de tuin weer in.
Hij geeft de bloemetjes water.
Net als de oude dame.
Hondje lijkt wel een gieter.
Hij spettert er flink op los.
Elke bloem krijgt een paar spetters op
zijn kop.
Mooi toch?
Zo wordt er geen water verspild!

HOOFDSTUK 13

Huilen zonder tranen

Hondje maakt een nachtwandeling.
Dat doet hij vaak bij heldere maan.
Even een blokje om.
Kijken naar de maan, de sterren.
Boem, boem, klinkt het.
Het geluid komt van de straat. Een
muzikant speelt op een trommel.
Hij zingt er ook bij.
Het klinkt als ahoehee ahohooo.
Hondje blijft staan kijken.
Zijn kop gaat heen en weer.
Het gaat vanzelf.
Timbawee, timbahoo, klinkt het.
En dan heel hard getrommel.
Aoehhhhhh!
En nog een keer.
Aoehhhhhhhh!
Hondje kan er niet goed tegen.
Voor zijn oren is dit hard. Te hard.
Aoehhhhhhhh, klinkt het.
Nu is het niet de muzikant die zingt.

Het is Hondje. Gewoon met zijn
stem en wat lucht.
De muzikant kijkt op.
Hij is verbaasd.
Wat is dit voor een geluid?
Is het een kleine wolf?
Hondje jankt nog even door.
Aoehhhhhh, klinkt het.
En nog een keer. Aoehhhhhhhh!
De muzikant trommelt er een leuk
deuntje onder.
Boenka boenka, aoehhhhh, klinkt het
over het plein.
'Mooi,' zegt een man die staat te luis-
teren.
Hij pinkt een traantje weg.
Hij is ontroerd.
Hondje is niet ontroerd.
Hij huilt zonder tranen.
Als een kleine wolf bij volle maan.
Aoehhhh!

HOOFDSTUK 14

Waterrat

Hondje ligt bij de vijver.
Langzaam wakker te worden.
Hij is moe van de nacht.
Hij loert een beetje naar de eendjes.
Zij zijn al druk in de weer.
Ze duikelen en spetteren in het water.
Ondertussen houden ze Hondje in de gaten.

Ze kennen hem. Hondje houdt van water. Voor je het weet, neemt hij een

duik. Eet hij je brood.

Of hapt naar je vleugels.
Dat vinden de eenden niet fijn.

Maar Hondje ligt stil.

Hij tuurt over het water.

Hij let niet op de eenden.

Hij tuurt naar iets wat onder water
zweemt.

Elke keer zweemt het voorbij.

Is het een vis? Een muis?

Hondje loert.
Het is een rat.
Hij zwemt voorbij, alsof hij zegt: pak
me dan als je kan.
Hondje neemt een duik.
Hij duikt naar de rat.
Maar de rat is te snel.
Weg is hij.
En ook de eenden stuiven weg.
Nu ligt Hondje alleen in de vijver.

Hij zwemt. Een rondje. En dan nog
één. Een ererondje van de zaak.
Zo'n frisse duik, daar houdt hij van. In
één keer wakker, denkt hij blij.
Aan de kant schudt hij zijn vacht.
Prrr...
Hij lijkt wel een verzopen kat.
Een natte rat. Een waterrat.
Dat is hij!

HOOFDSTUK 15

Modderbad

Hondje loopt door de stad. Het is warm, zó warm.

Zijn poten branden op de hete stoep.

Au, au, dit is niet fijn.

Had hij maar slippers of laarzen.

Maar die zijn er niet voor hondjes.

Hondjes lopen op blote poten, door weer en wind. Door regen en sneeuw

Geen sok, slipper of schoen die hun poten beschermt.

Hondje holt snel naar het bos.

Hij houdt niet van hitte.

In het bos is een poel van modder, dat weet hij wel.

Het is water is groen en zwart en blubberig, maar dat geeft niet.